

[Tinning]

dør end at finde ud af, hvordan vi praktisk tilrettelægger en flygtningepolitik, der betyder, at vi påtager os vores rimelige andel af det verdensomspændende flygtningeproblem.

Det, der som sagt er grundsynspunktet i VS' forslag, er, at nu må regeringen og dens ministre sadle om, nu må de holde op med at snakke om »folkevandring«, om »oversvømmelse«, og hvad ved jeg. Nu må vi alle gå ud og sige til den danske befolkning: selvfølgelig skal vi være parate til at påtage os vores del af det verdensomspændende flygtningeproblem. Det kan regnes ud på forskellige måder og på mange leder, og det er ikke afgørende for os. Det, vi har sagt i første omgang, er: vi mener, det vil være meget rimeligt, at vi indretter os på at modtage 10.000 asylansøgere årligt. Det svarer til 6.000-8.000, som så efter de gældende regler vil få opholdstilladelse. Det, vi dernæst siger, er: jamen så må vi holde op med hele tiden at sige: nu skal vi finde en løsning, fordi der lige nu kommer strømmende mange og der lige nu er mange ansøgere. Vi må i stedet for indstille os på permanent at tage vores del. Det betyder, at vi må have en kapacitet på modtagecentre, i direktoratet og i Flygtningenevnet, der kan klare disse 10.000, og vi må have en udbygning af integrationsprogrammet; det er måske nok det vigtigste eller i hvert fald noget af det vigtigste for at klare tilstrømningen, for det er klart, at her drejer det sig netop ikke, som også andre har sagt, om at sige til folk: velkommen! Det drejer sig om at give folk reelle muligheder for at leve et ordentligt liv i Danmark.

Så er der vel nok forslaget krumtap, som mange har kommenteret, nemlig det med, at vi foreslår, at den nuværende ansøgningspukkel skal afvikles ved, at vi simpelt hen siger: har man haft en sag inde mere end 3 måneder, får man et ja, medmindre sagen er åbenbart grundløs.

Mange har sagt, at det er et brud med både den tænkning, som ligger i flygtningekonventionen, og med vores normale flygtningepolitik, for her afstår vi tilsyneladende fra en individuel sagsbehandling og begynder at lave bunkearbejde.

Jeg synes, det er nogle meget relevante indvendinger, og jeg vil også godt sige, at vi ikke mener, at vi i princippet så bare kan sige: i stedet for det med individuel vurdering tager vi dem bunke for bunke. Men jeg

mener, at det, vi må diskutere i retsudvalget, når der helt åbenbart ikke er et flertal for denne løsning, er: hvordan kommer vi ud af den ulyksalige situation, vi er i nu med denne pukkel? Det er jo faktisk sådan og har været sådan de sidste 7-8 måneder, at med det antal ansøgere, der er, kan man godt følge med i direktoratet; man kan også godt følge med i nævnet, men man har puklen. Det betyder, at hvis vi fjernede puklen, ville vi stort set - der skal måske justeres noget - have den kapacitet, vi skulle bruge i direktoratet, og vi ville stort set have den kapacitet, vi skulle bruge i nævnet, og så kunne vi komme ned på en normal sagsbehandlingstid, som vi også har snakket om, på omkring en måned i direktoratet og to måneder i nævnet oven i den ene. Det er muligvis ikke skrevet så præcist, som det kunne have været, men vores mening er ikke, at det er sådan en eller anden firkantet tidsgrænse, men det er noget med at sige: vi kan faktisk arbejde i det tempo; det viser sig allerede i dag.

Det, der er problemet, er altså den store pukkel, og jeg vil meget gerne være med til at diskutere, hvad vi ellers kan gøre ved den. Det, der er faren ved vores fremgangsmåde, bare at sige, det så er i orden en bloc, hvis ikke det er åbenbart grundløst, er selvfølgelig, at der kommer nogle folk ind, som ellers om et halvt år eller et helt år ville være blevet afvist. Det kan tale imod vores fremgangsmåde.

Det, som kan tale imod bare at fortsætte, er, at der også er en del mennesker, som ikke ville være kommet ind, men som kommer ind - det ved vi jo godt - alene i kraft af ventetiden. Sådan er det allerede i dag. De opholder sig så længe i Danmark, at de ikke kan komme tilbage, fordi man i deres hjemland ved, at når de opholder sig så længe i Danmark, er det et udtryk for, at de forsøger at være flygtninge, og så kan de lige pludselig ikke vende tilbage: Jeg vil altså meget gerne diskutere med alle, om der skulle være bedre måder at løse problemet på. Jeg mener bare, at vi har dette problem med puklen, og der er, så vidt jeg umiddelbart kan se, ikke andet end enten vores udvej eller regeringens, der betyder, at man lukker ned, og det er selvfølgelig uantageligt, men jeg håber da, at vi sammen kan diskutere os frem til en tredje vej.